

Prof. dr hab. Franciszek Ziejka – ur. 3 października 1940 r. w Radłowie. W 1958 roku podjął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie w 1963 r. uzyskał magisterium na podstawie rozprawy o Marcholcie Jana Kasprowicza, pisanej pod kierunkiem prof. Wacława Kubackiego. Debiutował jeszcze jako student artykułem publicystycznym o starym i młodym Radłowie na łamach tygodnika „Wieści” (1961, nr 31). Profesor Franciszek Ziejka jest wybitnym uczonym i oryginalnym badaczem świadomości politycznej Polaków, wyrażonej w dziełach literatury polskiej, zwłaszcza XIX i XX wieku. Przeszedł wszystkie szczeble kariery akademickiej na Uniwersytecie Jagiellońskim uzyskując najpierw stopnie doktora (1971), doktora habilitowanego (1982), a następnie tytuł profesora (1991). Stanowisko profesora zwyczajnego otrzymał w 1998 roku. Członkiem czynnym Polskiej Akademii Umiejętności został w roku 2002. Talenty organizatorskie zostały szybko dostrzeżone i docenione przez środowisko Uniwersytetu. W roku 1999 został wybrany na JM Rektora UJ, którą to godność sprawował do roku 2005. Autor wielu książek i artykułów dotyczących literatury i kultury polskiej oraz historii idei w okresie rozbiorów (m.in. *"Wesele" w kręgu mitów polskich; Złota legenda chłopów polskich, Paryż młodopolski; Nasza rodzina w Europie*), redaktor naukowy prac zbiorowych (m.in. *O Wincentym Witosie, Unia brzeska*), edytor pism Jakuba Bojki, Władysława Orkana, Władysława Reymonta, autor sztuk teatralnych i słuchowisk radiowych. Prace prof. Franciszka Ziejki - oparte na oryginalnych źródłach - skupiają się głównie na kulturze duchowej Polaków, ich kontaktach osobistych i myślowych z Europą.